

TRYBUNAŁ

Po wysłuchaniu wniosku urzędu publicznego, postępując według Art. 13 księgi III Kod. Hand. Handel P. Macieja Stummera upadły z d. 12 Lipca r. b. uznaje. Kommissarzem upadłości Pana Kopffa Assessora Sądu swego, Kuratorami zaś PP. Józefa Rydla i Bąkowskiego Adwokata mianuje, oraz wzywa Sąd Pokoju Miasta Krakowa Okręgu 1. aby przyłożenie pieczęci na handlu upadłego niezwłocznie przedsięwziął; — oczem Dyrekcyja Policji zawiadomia się końcem zastosowania się do Art. 19 księgi III Kod. Han. Ustanowienie wpisu zawieszając, mocą niniejszego wyroku z temczasową Exekucją bez kaucyi, zapadłego którego wywiezienie w Izbie Audyencyonalney Trybunału Sądu swego oraz podanie do Gazet krajowych postanawia.

(podpisano) *Mąkowski.*

Placer Z. Pisarza.

Zalecamy i rozkazujemy wszystkim Komornikom (od którychby się tego domagano) aby niniejszy Wyrok wyeksekwowali, Prokuratorem aby tego dopilnowali, Komendantom i Urzędnikom siły zbrojney, aby pomocy wojskowej dodali, gdy o to prawnie wozwanemi będą.

(podp.) *Mąkowski.*

Placer Z. Pisarza.

Za zgodność niniejszego wyciągu głównego z wyrokiem oryginalnym świadczę

Placer

(3r.)

Za Pisarza Trybunału.

Cześć Nieurzędowa.

WIADOMOŚCI Z DAWNIEJSZYCH POCZT.

H I S P A N I A.

Madryt 25 Czerwca.

Kardynał arcybiskup z Toledo, skazany został na wygnanie do Santander, za przełobienie protestacyi, przeciwko hołdowaniu królownie Donie Maryi Izabelli Ludwice.

Oto jest protestacya, którą król Neapolitański, przeciwko uznaniu xiężniczki Donny Maryi Izabelli Ludwiki, jako następczyni tronu hiszpańskiego uczynił, i przez swojego posła w Madrycie królowi hiszpańskiemu przedłożyć kazał:

»Ferdynand II z Bożej łaski, Król obojga Sycylii, Jerozolimy etc. Z głębokim smutkiem dowiadujemy się, iż J. K. Mość, roz-

porządzeniem swoim powołał stany na dzień 20 czerwca, dla złożenia przysięgi wierności i hołdu J. K. W. Xiężniczce Donie Maryi Izabelli Ludwice, jako dziedzicze i następczyni tronu hiszpańskiego, przez które *factum*; nowe następstwo tronu ma być ustalone, jakie J. K. Mość sankcją pragmatyczną z 29 marca 1829 r. ustanowił, i na mocy którego, zaprowadzone przez Filipa V prawo z 10 maja 1713 zniesionem zostanie. Rozważywszy te okoliczności, że wspomniane prawo z 1713 roku, przez głównego poprzednika naszej dynastyi, z wszelkimi do uprawnienia potrzebnymi formalnościami, i wśród epoki, w której nadzwyczajne i nieszczęśliwe stosunki, zaprowadzenie nowego prawa następstwa usprawiedliwiały, ogłoszonym było; że nieprzerwane przeszło stuletnie istnienie tego prawa, tém większą nadaje temuż moc, i ważność, iż takowe koniecznym było skutkiem warunków, przez które tron hiszpański wnukowi Ludwika XII i jego męzkim potomkom zabezpieczonym został, że takowe przyczyny aż dotąd trwające stały się prawomocnemi; żwazywszy daley, iż dozwolony i zaręczony przez największe dwory Europejskie porządek następstwa tronu, przez liczne traktaty stał się obowiązującym i nieodmiennym, nadaje prawa wszystkim następcom Filipa V. bez istotnego nadwergęcia poważania winnego dostojnemu naczelnikowi i założycielowi swej dynastyi, dla czego naruszonym być nie może. Jesteśmy oprócz tego przekonani, iż skoro to prawo zasadnicze raz przyjętem zostało, takowe według zasad prawości, do nikogo należeć nie może, dopóki dynastya założyciela istnieje, ani też pod żadnym pretextem odmianie podlegać nie powinno. Tak więc to prawo następstwa tronu korony hiszpańskiej męzkim potomkom Filipa V, każdemu według pierwotności po zeyściu ostatniego posiadacza przynależy, równie tak przechodzi następstwo tronu na pierwotnych najbliższych linii, jako najbliższych krewnych zmarłego; następca tronu nie otrzymuje zatem swego prawa przez żaden czyn swego poprzednika, lecz jedynie od Boga i od nieskażonego prawa przez które ten porządek następstwa ugruntowanym został. Także jest rzeczą widoczną, iż gdyby to prawo dostojnego poprzednika naszego miało być zniesione, stałyby się zupełnie nadaremne, wszelkie usi-